

Κυριακή 6 Ὀκτωβρίου. **Μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου**

Θωμᾶ. Ἦχος πλ.β' - Ἐωθινὸν δ'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Νίκην ἔχων Χριστέ...Σήμερον ὁ Χριστός...Σὲ Κύριε τὸν ὄντα...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ... εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Ὅρκω ὡς ὑπέσχετο...Νοὸς καθαρότητι...Θανάτου κατάλυσις...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...Δόξα...τοῦ Ἀποστόλου· Ἀπόστολε ἅγιε Θῶμα...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· Τῆς ἐμῆς καρδίας...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῇ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· Νίκην ἔχων Χριστέ...

Σήμερον ὁ Χριστός...Σὲ Κύριε τὸν ὄντα...ἀνατολικά στιχηρὰ γ'. Ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστὲ καυχώμεθα...Δία παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον... Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε...καὶ τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ προσόμοια γ'. Τῆς πλευρᾶς ἐφαψάμενος...Τῇ πιστῇ ἀπιστία σου...Ὁ Θωμᾶς ὁ θαυμάσιος...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ· Ὡς ὑπηρέτης τοῦ Λόγου...Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Τίς μὴ μακαρίσει σέ...Εἴσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Εἶτα τὰ εἰς τοὺς αἶνους ἰδιόμελα τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ· Χριστῷ ἠκολούθησας...Τῷ τῆς γνώσεως θείῳ πυρί...Τὸν τῆς ἀλείας βυθόν... Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ· Τὰ θεῖα ἐποπτεύων, Χριστοῦ τῆς σοφίας...Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον· Ἐκ παντοίων κινδύνων...Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστὲ Σωτήρ... εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Πύλας συντρίψας χαλκᾶς... Ρεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι... Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθης Χριστὲ...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ· Τὰ θεῖα ἐποπτεύων...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου παναγνέ...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...Δόξα...τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ· Ἀπόστολε ἅγιε Θωμᾶ...Καὶ νῦν... τὸ· Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἔσπερινόν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρῶτῃ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν θεαρχικᾶς...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...Δόξα...τοῦ Ἀποστόλου· Ἀπόστολε ἅγιε Θῶμα...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν...Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν... Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου...Δόξα· Κύριε, παρίσταντο τῷ τάφῳ σου...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο...Δόξα· Προϊστορεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Θεοτόκε Παρθένε...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ...Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ δ' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ· Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμὸς. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ· Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια καὶ τοῦ τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς 5' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ῥῳδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ· Δόξα...καὶ τὸ· Καὶ νῦν...Καταβασίαι· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...Ἀπὸ γ' ῥῳδῆς τὸ κον-

τάκιον τοῦ Ἀποστόλου· Ὁ τῆς θείας χάριτος πεπληρωμένος...καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ· Πρὸς τὸν Χριστοῦ Μαθητὴν...Εἶτα κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου· Τὴν σαγήνη τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν...Ἀφ' ἑκτῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμη τοὺς τεθνεῶτας...καὶ ὁ οἶκος· Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἕξαποστειλάριον, τὸ δ' ἀναστάσιμον· Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες...τοῦ Ἀποστόλου· Ἀυτόπτα καὶ Ἀπόστολε...καὶ τὸ θεοτοκίον· Πανάμωμε Μητρόθεε...Εἰς τοὺς αἶνους, ἰσθῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε...Ἡ ταφὴ σου Δεσπότη...Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι...Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ...τὰ ἐν τοῖς ἀποστίχοις γ' προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου· Ὡσπερ μαργαρίτην σέ... Ἰνδῶν κατελάμπρυνας...Χειρὶ φιλοπράγμονι...καὶ ἐν ιδιόμελον τοῦ Ἀποστόλου· Τὰ θεῖα ἐποπτεύων, Χριστοῦ τῆς σοφίας νοητὸς...Δόξα...τὸ δ' ἔωθινὸν ιδιόμελον· Ὁρθρος ἦν βαθύς...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη... Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος...Ἐκτενής, ἀπόλυσις· Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις, τὸ Ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...Δόξα...τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ· Ἀπόστολε ἅγιε Θῶμα...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὡρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἐκ τῆς ε' ωδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ἀποστόλου εἰς δ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ

ἀναστάσιμον· Ἀγγελικαὶ δυνάμεις... τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ· Απόστολε ἄγιε Θῶμα... τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ... τὸ κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου· Ὁ τῆς Θείας χάριτος πεπληρωμένος... Δόξα... ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ... Καὶ νῦν... τὸ ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον· Προστασία τῶν Χριστιανῶν... Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τοῦ Ἀποστόλου, ἦτοι: Ἀπόστολος· **α'**. Τῆς Κυριακῆς· Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι... (Κορ. Β'. Κεφάλαιο δ' 6-15), ὁ ζῆτει τῇ ιε' Κυριακῇ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, καὶ **β'**. Τοῦ Ἀποστόλου· Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν... (Κορ. Α'. Κεφάλαιο δ' 9-16), ὁ ζῆτει τῇ ι' Κυριακῇ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Εὐαγγέλιον· **α'**. Τῆς Κυριακῆς· Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλουμένην Ναῖν... (Λουκ. ζ' 11-16), ὁ ζῆτει τῇ γ' Κυριακῇ τῶν κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίων, καὶ **β'**. Τοῦ Ἀποστόλου· Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων... (Ἰωαν. κ' 19-31), ὅρα τὸ θ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως... τὸ Ἄξιόν ἐστιν... Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον... καὶ· Εἰς μνημόσυνον... Εἶδομεν τὸ φῶς... Πληρωθήτω... Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου... ἐκ γ'. Δόξα... Καὶ νῦν... οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον... Ὑψώσω σὲ ὁ Θεός μου... καὶ ἡ ἀπόλυσις.